

3. *Офіційний сайт Конгресу українців в Канаді.* — Режим доступу: <http://ucctoronto.ca/events/taras-shevchenko-concert/>. — Назва з екрана.
4. *Офіційний сайт Посольства України в Канаді.* — Режим доступу: <http://canada.mfa.gov.ua/ua/ukraine-%D1%81%D0%B0/culture>. — Назва з екрана.
5. *Офіційний сайт Посольства України у Сполучених Штатах.* — Режим доступу: <http://usa.mfa.gov.ua/ua/ukraine-us/culture>. — Назва з екрана.
6. *Офіційний сайт Посольства України у Франції.* — Режим доступу: <http://france.mfa.gov.ua/ua/ukraine-france/culture>. — Назва з екрана.
7. *Офіційний сайт Посольства України в Грузії.* — Режим доступу: <http://georgia.mfa.gov.ua/ua/ukraine-ge/culture>. — Назва з екрана.
8. *Офіційний сайт проекту "ТрансСтар Європа".* — Режим доступу: <http://www.goethe.de/ins/ua/uk/kie/kul/sup/uer/trs.html>. — Назва з екрана.
9. *Офіційний сайт Союзу українців Румунії.* — Режим доступу: <http://www.uur.ro/index.php/uk/>. — Назва з екрана.
10. *Офіційний сайт Українського інституту в Канаді.* — Режим доступу: <https://uofa.ualberta.ca/arts/research/canadian-institute-ukrainian-studies>. — Назва з екрана.
11. *Офіційний сайт Шкільної Ради.* — Режим доступу: <http://www.ridnashkola.org/booklist.html>. — Назва з екрана.
12. *Посольство Азербайджанської Республіки в Україні.* — Режим доступу: azerbaijan.visahg.com/embassy/Ukraine. — Назва з екрана.
13. *Посольство Казахстану в Україні.* — Режим доступу: <http://kazembassy.com.ua/page/contacts.html>. — Назва з екрана.
14. *Посольство України в Азербайджанській Республіці.* — Режим доступу: ukraine.visahg.com/embassy/Azerbaijan. — Назва з екрана.
15. *Пояснювальна записка до проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення концепції Державної цільової національно-культурної програми популяризації вітчизняної книговидавничої продукції і читання на 2013—2017 роки".* — Режим доступу: http://comin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/printable_article?art_id=87927. — Назва з екрана.
16. *Про культурне співробітництво України із зарубіжними країнами у січні 2014 р. (оглядова довідка за матеріалами преси, Інтернету та неопублікованими документами) // ДЗК.* — 2015. — Вип. 2/3. — Режим доступу: http://www.nplu.org/storage/files/Infocentr/Culturne_spirvitnitstvo_Ukraini/2015_Spiv02.pdf. — Назва з екрана.
17. *Про проведення року України в Республіці Казахстан: указ Президента України від 30.01.2008 р.* — Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/68/2008>. — Назва з екрана.

В статье раскрыты основные направления сотрудничества Украины с зарубежными странами в сфере социально-коммуникационных технологий с целью формирования интереса к украинской книге: официальные встречи правительства стран, представителей их посольств, международных и государственных организаций по вопросам в области культуры с целью подписания соответствующих соглашений; создание научных и культурных учреждений и организаций; присуждение премий и наград; издание переводов произведений украинских авторов и т. д.

The article deals with the main directions of using social and communicative technologies in the formation of interest to Ukrainian book: official meetings of placeholders, representatives of embassies, international and government organizations regarding issues in the culture with a view to signing the relevant agreements; creation of scientific and cultural institutions; publishing of books of famous Ukrainian writers and poets with the relevant translations etc.

Надійшла до редакції 18 липня 2016 року

БІБЛІОТЕЧНА СПРАВА

УДК 023.5:[024:004

Людмила Дем'яненко,
кандидат філологічних наук,
науковий співробітник інформаційно-аналітичного відділу
ФПУ Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського

Перспективи вдосконалення діяльності бібліотечних кадрів в умовах інформатизації

У статті розглянуто основні принципи взаємодії бібліотекарів з користувачами. Наголошено, що у сучасних умовах особливо важливе значення має вміння бібліотекаря правильно спілкуватися з читачем, щоб якнайповніше забезпечити його інформаційні потреби та спростити доступ до необхідної інформації.

Увагу акцентовано на тому, що професійна підготовка бібліотечного фахівця до управлінської діяльності є безперервним, цілісним і багатоаспектним процесом, який передбачає розвиток і вдосконалення здібностей, набуття відповідних управлінських характеристик, оволодіння необхідними знаннями, технологіями та функціями бібліотечного менеджменту.

Ключові слова: бібліотечні кадри, навчання бібліотечних кадрів, бібліотечна освіта, бібліотечний менеджмент.

Сьогодні, коли інформація та нові наукові знання мають пріоритетне значення для подальшого розвитку суспільства, зростає роль спеціальних інституцій, зокрема бібліотек, відповідальних за нагромадження та поширення даних. Проте ці тенденції не лише надають сучасним книгозбірням значні функціональні можливості, а й

породжують низку проблем, однією з яких є професіоналізм бібліотечних працівників, кваліфікаційний рівень яких має відповідати сучасним вимогам високотехнологічного соціуму.

Зауважимо, що процес автоматизації в Україні (який торкнувся майже всіх сфер діяльності і насамперед ін-

формаційної) відбувся в умовах соціально-економічних перетворень, національного відродження, руйнування єдиного інформаційного простору [10]. Упровадження новітніх технологій зумовлювало зміни в обслуговуванні користувачів, потребувало підвищення ефективності роботи в умовах обмеженого фінансування та зростання інформаційного попиту громадян. Відповідно, бібліотеки зазнавали трансформацій як соціальні інститути.

О. Пашков зазначає, що у провідних країнах світу розвиток інформаційного суспільства, глобалізація, зростання можливостей комп'ютерних систем призвели до перенесення фокусу місії бібліотек зі збереження фондів на організацію доступу до даних. У процесі автоматизації головні (основні, базові) функції книгозбірні — меморіальна, комунікативна, кумулятивна (що забезпечують збирання, зберігання документів і задоволення потреб користувачів) — почали не тільки реалізовуватися на новому рівні, а й збагатилися. Поєднання можливостей комп'ютерних і комунікаційних технологій, організація віддаленого доступу розширили географічні межі діяльності бібліотек, а розвиток Інтернету, інших інформаційних технологій (ІТ) та послуг, які становлять ядро глобальної інформаційної інфраструктури, дали змогу використовувати ресурси і забезпечувати доступ до світових масивів даних, що суттєво збагатило комунікативну функцію книгозбірень [10].

Отже, останніми десятиліттями ІТ у бібліотеках все більше застосовують не лише для управління внутрішніми операціями, а й для організації необмеженого в просторі й часі доступу до різноманітних форматів інформації. Нове технологічне середовище дає можливість обслуговувати і локальних, і глобальних, тобто віддалених, користувачів.

Технологічні зміни зумовили проблему професіоналізму бібліотекарів, їхньої відповідності до вимог і потреб сучасної аудиторії. Фаховий рівень працівників книгозбірень залежить насамперед від компетентності, поінформованості, обізнаності з новачками. Отже, підвищення кваліфікації бібліотекарів повинно мати випереджувальний характер, важливим аспектом покращання методичної роботи обов'язково є людський чинник: прагнення співробітників до самовдосконалення, оволодіння сучасними знаннями та навичками, творчий підхід до розв'язання проблем, а також готовність до спілкування з користувачами різних вікових категорій, соціального статусу, освіти. Тож механізмом управління стає проектна діяльність, яка притаманна організації роботи в різних галузях, що вимагають постійних інновацій, ініціативи, уміння залучати ресурси і ухвалювати управлінські рішення.

Проблемна ситуація у сфері підвищення кваліфікації бібліотечних кадрів і визначає *актуальність* пропонованої публікації.

Теоретичні засади дослідження бібліотечної професії викладено у монографіях і статтях А. Чачко [13]; розвиток кадрового потенціалу бібліотеки вивчали В. Жукова, Л. Петрова [11]; підвищенню іміджу бібліотечної професії приділяли увагу В. Горючий [3], Л. Каліберда [8].

Особливе місце у бібліотечній професіології належить питанням підготовки та підвищення кваліфікації фахівців. У цьому контексті виокремимо докторську дисертацію, монографію і фундаментальні статті професора В. Ільганаєвої [5], яка зазначає, що "...сучасна бібліотека реалізує своє соціальне значення як соціо-комунікативна структура, забезпечує доступ до документів, інформації та знань" [5, с. 44].

Окреслений напрям розвивають С. Єзова (проблема культури спілкування та її формування), Л. Красинська (психолого-педагогічний аспект професійного спілкування бібліотекаря), С. Матліна (бібліотечне обслуговування як діалог), І. Мейжис (питання бібліотечного спілкування: його

перцептивний, інтерактивний, комунікативний боки), С. Смоліна (проблеми спілкування в межах індивідуальної роботи з читачами), Я. Хіміч (соціально-психологічні особливості міжособистісного спілкування) та інші.

Престиж бібліотечної професії та позитивний імідж бібліотеки залежать від рівня майстерності співробітників, шляхом до підвищення якої є безперервна бібліотечна освіта. Нині суспільство досягло етапу, коли наявність висококваліфікованих кадрів є одним із найважливіших факторів розвитку будь-якої галузі, і найвагомішими є такі якості, як професіоналізм, компетентність, прагнення і здатність до отримання знань упродовж життя, рівень культури тощо.

Ефективне функціонування системи підвищення кваліфікації бібліотечної галузі забезпечує конкурентоспроможність книгозбірні, поліпшення показників її виробничої діяльності, високий кваліфікаційний рівень співробітників. Отже, сьогодні слід оптимізувати наявну систему підвищення кваліфікації бібліотечних кадрів [4].

Бібліотекарі мають бути обізнаними у політичних подіях, державних реформах, технологічних інноваціях, брати участь в інформаційній підтримці цих процесів та долучати користувачів до активного суспільного життя через популяризацію знань. Безперечно, відповідної модернізації потребують і бібліотеки, і форми їхньої роботи.

Оскільки у соціумі стрімко відбувається комп'ютеризація майже всіх сфер діяльності, формування інтегральних систем і мереж, які забезпечуватимуть доступ до інформаційних ресурсів суспільства, постають питання конкурентоспроможності бібліотек в умовах ринкової економіки, змінюються і обов'язки бібліотечних кадрів, які зобов'язані мати міцний знанневий потенціал.

Перехід до інтенсивного розвитку, формування нового соціокультурного образу бібліотеки, яка здатна ефективно надавати сучасні інформаційні послуги на основі широкого використання ІТ, орієнтація на інтеграцію внутрішніх і зовнішніх ресурсів для сприяння інформатизації та інтелектуалізації соціуму, поява спільних особливостей у діяльності в соціально-комунікативній сфері впливають і на фахові орієнтири бібліотекаря [11].

Складність, багаторівневості, багатфункціональність діяльності в сучасній книгозбірні під впливом впровадження новітніх технологій зумовили процеси диференціації та інтеграції праці бібліотечних фахівців. Завдання та зміст їхньої діяльності у структурі сучасної книгозбірні впливають на формування нового професійного мислення [2].

Важливою умовою фахового розвитку персоналу є комунікативно-професійні контакти з колегами з інших регіонів, можливість безпосереднього знайомства з досвідом роботи бібліотек України та близького зарубіжжя. Л. Сміт зауважував, що "...бібліотекар має бути не лише ходячим каталогом, а й живою енциклопедією. Йому необхідна академічна освіта...", а всесвітньовідомий американський учений М. Дьюї активно виступав за організацію бібліотечних шкіл, отримання бібліотекарем спеціальних знань. На його думку, брати на роботу в книгозбірню не підготовленого працівника — те саме, що наймати лікаря без медичної освіти, тобто сьогодні імідж установи залежить від розуміння бібліотекарями своєї нової місії в житті суспільства.

Відбуваються значні трансформації у сучасному обслуговуванні: змінюються інформаційні потреби аудиторії, і ступінь їх задоволення є головним критерієм оцінки бібліотечної роботи, результатом, завдяки якому читач робить висновок про доцільність і потребу звернення до послуг книгозбірень. Якісне виконання інформаційних запитів — першочергове завдання бібліотекарів і бібліографів. Не

менш важливий і рівень культури обслуговування: це має бути високий стандарт спілкування з користувачами, вміння своєчасно надати потрібну інформацію, виявити зацікавленість і обізнаність у потребах абонентів. Сучасний бібліотечний фахівець має бути ерудованим, компетентним співрозмовником, який в певному сенсі виконує роль організатора в галузі управління знаннями; він повинен зорієнтувати читача на сприйняття нових ідей, надати професійну консультацію, розумну пораду.

Як приклад розглянемо систему навчання бібліотечних кадрів у США, яка передбачає підготовку працівників бібліотек трьох рівнів — технічного, середнього та вищого. Технічні працівники набувають знання у дворічних коледжах і мусять мати документ про закінчення середньої школи. Однак ці працівники не належать до бібліотекарів-професіоналів.

Професійна бібліотечна освіта США має два ступені: бакалавра і магістра. Бакалаврів зазвичай готують у коледжах гуманітарного профілю, до програм яких входять факультативні курси бібліотечних дисциплін. Щоб отримати ступінь магістра у галузі бібліотекознавства, потрібно пройти спеціальний курс навчання у бібліотечній школі. Для вступу до неї слід мати ступінь бакалавра або магістра у будь-якій небібліотечній галузі знання. Сьогодні у бібліотечній освіті ступінь магістра є пріоритетним, тож американці вважають працю бібліотекаря творчою і гідною високої оплати. Натомість в Україні сучасну ситуацію з поповненням книгозбірень випускниками профільних факультетів можна охарактеризувати як "кадровий голод".

Отже, насамперед потрібно освоювати і впроваджувати комп'ютерні технології в методичну діяльність для оперативного надання консультативної та практичної допомоги бібліотекарям, поліпшувати якість процесу безперервної освіти бібліотечних кадрів, стимулювати прагнення до саморозвитку, ініціативність, бажання підносити власний культурно-інтелектуальний рівень відповідно до вимог часу.

Для удосконалення підготовки бібліотечних спеціалістів їх потрібно залучати до участі в програмах системи підвищення кваліфікації, незалежно від стажу роботи, рівня освіти та посади, а саме:

— навчати навичкам інноваційної творчості в бібліотечній діяльності, надавати консультативну допомогу в освоєнні методів управління процесом змін у книгозбірнях, а також в упровадженні нових моделей і форматів професійного розвитку, охоплюючи:

1) дистанційне навчання через інтернет-ресурси. Його основною перевагою є приватність, адаптивність, можливість самостійно планувати самонавчання, наявність зворотного зв'язку;

2) модульну систему підвищення кваліфікації — дає змогу ліквідувати організаційні недоліки, пов'язані з недостатньою узгодженістю та зі значним часовим проміжком окремих видів і форм навчання, а також слабким розвитком та низькою ефективністю самоосвітньої діяльності бібліотечних працівників. Мета модуля — розмежування змісту окремої теми на складові компоненти відповідно до професійних та дидактичних завдань, визначення для всіх складових компонентів відповідних видів занять у єдиному комплексі. Модульне навчання можна постійно вдосконалювати, не змінюючи структури процесу підвищення кваліфікації;

— для бібліотечного персоналу треба обов'язково проводити тренінги різноманітної тематики (ділового спілкування; лідерства; навичок ведення переговорів; з розвитку міжособистісних відносин і комунікацій; психологічні [6, с. 10]). Вони сприяють організації самопізнання, підвищенню самооцінки, зміні ставлення до професійної діяльності та

читачів. Важливою є розробка етичного кодексу бібліотекаря. Тренінги ефективні для відпрацювання та освоєння нових технологій, адже програма занять охоплює різноманітні вправи, рольові ігри, групові дискусії, тестові методики;

— проводити практикуми та стажування — форми навчання бібліотечних працівників безпосередньо в книгозбірнях, що дають змогу застосувати на практиці знання, отримані під час теоретичної підготовки, ознайомитися з бібліотечними інноваціями та досвідом;

— проводити конкурси професійної майстерності, творчих робіт, рефератів бібліотекарів. Ці заходи є засобом реалізації творчого потенціалу співробітників, розвитку їхньої ініціативності. Конкурси мають стимулювати професійне зростання, інтерес до нових форм і методів роботи. Для молодих бібліотекарів це спосіб перевірити власні сили, креативні здібності, готовність до змін, спроможність їх ініціювати;

— навчання на курсах, семінарах — одна із дієвих форм підвищення кваліфікації. Її ефективність полягає в органічному поєднанні теорії та практики, набутого досвіду й інновацій. Процес підготовки семінару є складним і багатограним, адже така форма навчання потребує детального висвітлення певної проблеми;

— професійна перепідготовка (передбачає освоєння знань і навичок, необхідних для виконання нового виду діяльності й одержання відповідної кваліфікації в рамках номенклатури бібліотечних спеціалізацій);

— потрібно створювати пільгові умови для залучення та закріплення молодого персоналу в бібліотечній сфері, формувати систему кадрового резерву.

Сьогодні, на жаль, спостерігаємо зменшення кількості молодих кваліфікованих бібліотечних кадрів, а отже, потрібна розробка державної кадрової бібліотечної політики. Обов'язково слід розробляти програми та проводити заходи щодо підвищення репутації бібліотечної професії, створювати пільгові умови для залучення молодих спеціалістів до роботи у бібліотечній галузі, забезпечувати позитивну мотивацію персоналу до змін, заохочувати творчі починання. Оскільки нині в нашій державі громадськість все менше цікавиться читанням та відвідує бібліотеки, варто переймати досвід бібліотечного обслуговування інших країн, приміром Великої Британії. За 2000—2001 роки в публічних бібліотеках Англії і Уельсу зареєстровано 290 млн відвідувань і 400 млн книговидач; 30% населення є активними абонентами книгозбірень, відповідно, три чверті дорослої аудиторії відвідує публічну бібліотеку не менше ніж раз на рік. Ці високі показники — результат рціонально побудованої мережі публічних бібліотек, а саме: 1800 установ працюють у режимі повного робочого дня (30 і більше годин на тиждень); 1600 — тимчасових і 530 — пересувних бібліотек; 1700 бібліотечних відділень є у таких закладах, як в'язниці, лікарні, школи. Ці приклади свідчать, що фінансування спрямовано не на утримання безперспективних бібліотечних закладів, а на трансформацію їхньої діяльності, а саме впровадження нових інформаційних технологій, в якій бібліотекар "відіграє" основну роль.

Отже, у розробці концепції мають брати участь як провідні фахівці галузі бібліотечно-інформаційної освіти, так і представники бібліотечних асоціацій. Бібліотечна громадськість повинна на всіх рівнях (від національного до регіонального) привертати увагу влади до розв'язання проблем бібліотек загалом і кадрового забезпечення галузі зокрема.

Виходячи з досвіду зарубіжних країн, навчання бібліотечних кадрів потребує належного фінансування з боку місцевих органів влади, які спрямовуватимуть кошти на цільову підготовку фахівців для конкретних державних

бібліотек певного регіону. Необхідно також передбачити держзамовлення на заочну магістратуру, що надасть можливість адміністративному корпусу книгозбірень підвищувати рівень кваліфікації без відриву від виробництва.

Отже, сьогодні для повноцінного й відповідного вимогам часу й потребам користувачів розвитку вітчизняних бібліотек, забезпечення можливості виконання ними соціальних і комунікативних функцій потрібно: створення системи інформаційно-бібліотечного обслуговування користувачів, що забезпечує конституційні права громадян на необмежений доступ до інформації, залучення до цінностей української та світової культури, практичних і фундаментальних знань, а також збереження національної культурної спадщини, представленої у бібліотечних колекціях. Професійна підготовка бібліотечних спеціалістів має бути безперервним, цілісним і багатоаспектним процесом, який передбачає розвиток і вдосконалення управлінських здібностей, набуття відповідних навичок, оволодіння необхідними знаннями, технологіями та функціями бібліотечного менеджменту.

У кожній базовій бібліотеці має бути розроблено цільову програму постійного навчання, перенавчання та підвищення кваліфікації кадрів, поповнення професійних знань працівників щодо сучасних інформаційних технологій і автоматизованих бібліотечно-інформаційних систем та проблем забезпечення пріоритетних напрямів культурно-просвітницької та інформаційної діяльності.

Список використаної літератури

1. *Бібліотекар XXI століття: нові стандарти професії*: матеріали Міжнар. науково-практичної віртуал. конф. / Харьк. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; [упоряд. А. Л. Шалиганова]. — Харків, 2008. — 61 с.
2. *Бібліотечна професіологія і підготовка кадрів для бібліотек*. — Режим доступу: <http://referatus.com.ua/dilovodstvo-bibliotechna-sprava-arhivnavstvo/bibliotechna-profesiologiya-i-pidgotovka-kadriv-dl/#ixzz3ZeeIzTNR>. — Назва з екрана.
3. *Горовий В. М.* Імідж бібліотечного працівника в сучасній науці / В. Горовий // *Бібліотечний вісник*. — 2002. — № 5. — С. 3—7.
4. *Дікунова О.* Діалогічна взаємодія бібліотечних фахівців та користувачів бібліотеки вищого навчального закладу як чинник підвищення якості освіти // *Вісник Львівського ун-ту. Серія книгозн. бібліот. та інф. технол.* — Львів, 2012. Вип. 7. — С. 286—290.
5. *Льганасва В. О.* Бібліотечна освіта: нова парадигма розвитку. — Київ, 1996. — 255 с.
6. *Інноваційні форми підвищення кваліфікації бібліотечного персоналу: метод. реком., поради / ЗОДЮБ*; уклад.: І. М. Палаташ, І. М. Хмара; відпов. за вип. В. Д. Чіка. — Ужгород, 2013. — 32 с.
7. *Інтерактивні технології навчання у системі професійного розвитку бібліотечних працівників: методика та рекомендації з використання* / уклад. Г. Д. Ковальчук; Харк. держ. наук. б-ка, 2012. — 38 с.

8. *Каліберда Л.* (Бібліотечна освіта в Україні і проблеми її удосконалення / Л. Каліберда // *Вісник Книжкової палати*. — 1997. — № 2. — С. 13—16.
9. *Національні інформаційні ресурси як інтегративний чинник вітчизняного соціокультурного середовища*: [монографія] / [О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик та ін.]; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. — Київ, 2014. — 296 с.
10. *Пашков О. М.* Автоматизація бібліотек: історико-бібліотечно-знавчий аспект (II половина XX — початок XXI ст.): автореф. дис. ... канд. іст. наук / Олексій Михайлович Пашков; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. — Київ, 2005. — 20 с.
11. *Петрова Л.* Соціально-економічні аспекти розвитку бібліотек України в сучасних умовах: дис. ... д-ра пед. наук / Людмила Григорівна Петрова; Київський національний ун-т культури і мистецтв. — Київ, 2005. — 475 арк.
12. *Слободяник М. С.* Бібліотечна наука в Україні: до підсумків десятирічного розвитку // *Бібліотечна планета*. — 2002. — № 1. — С. 6—13.
13. *Чачко А. С.* Бібліотечна професіографія в системі багаторівневої фахової освіти та її стандартизації / А. С. Чачко // *Бібліотечний вісник* — 1997. — № 4. — С. 3—6.

В статье рассмотрены основные принципы взаимодействия библиотекарей с пользователями. Подчеркивается, что в современных условиях особо важное значение имеет умение библиотекаря правильно общаться с читателем, чтобы наиболее полно обеспечить его информационные потребности и упростить доступ к необходимой информации.

Внимание акцентировано на том, что подготовка библиотечного специалиста к управленческой деятельности — непрерывный, целостный и многоаспектный процесс, который подразумевает развитие и совершенствование возможностей, приобретение соответствующих управленческих характеристик, овладение необходимыми знаниями, технологиями и функциями библиотечного менеджмента.

The article analyzes the basic principles of interaction between the librarians and the users. It is stressed that nowadays communication skills are of utmost importance for the librarians who should provide the users with the necessary information or facilitate access to it. It is recommended to organize special trainings for the librarians to improve the culture of communication. Nowadays, the activities of librarians and their importance for the development of library education in the context of social development are "undervalued". The solution of this situation is the advanced educational attainment and retraining of specialists, as well as the legislative consolidation of relevant material and social guarantees for librarians.

Надійшла до редакції 28 липня 2016 року

Форум видавців: підсумки

Ця вже 23-тя головна книжкова подія року перебігала у місті Лева з 15 до 18 вересня. Учасники — Австрія, Білорусь, Греція, Грузія, Данія, Естонія, Ізраїль, Італія, Канада, Каталонія, Латвія, Литва, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, ПАР, Перу, Польща, Румунія, Сербія, Словаччина, Словенія, США, Україна, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чехія та Швеція. Фокусна тема — "Межі кордонів".

У програму було закладено 1236 заходів: 703 заходи Форуму видавців, 491 подія Міжнародного літфесту, 24 заходи благодійної акції "Третій вік: задоволення від читання", 18 заходів Бібліотечного форуму. Зокрема, звітують організатори, відбулося 586 презентацій книг, 279 автограф-сесій, 96 поетичних читань, 68 авторських зустрічей, 64 дискусії, 53 лекції, 29 майстер-класів, 14 творчих зустрічей, 96 подій у межах 11 спецпроектів, 11 круглих столів, 9 читань-марафонів, 9 мультимедійних проектів, 9 концертів, 5 театральних вистав, 5 кінопоказів, 4 виставки та 2 семінари.

У книжковому ярмарку взяли участь 195 видавництв, із них 27 вперше приїхали до Львова.

Подіями Форуму у соцмережах цікавилися 37 006 інтернет-споживачів. Перебіг 23-го Форуму видавців у Львові висвітлювали 876 журналістів із 377 засобів масової інформації.

Інформація Книжкової палати України